

בית משפט השלום באשדוד

06 מאי 2010

ת"פ 1162-09 מ.י. תביעות לכיש-

שלוחת אשדוד נ' שמחי

1

בפני כב' השופטת רובין לביא

המאשימה מ.י. תביעות לכיש-שלוחת אשדוד

נגד

אילן שמחי

הנאשם

2

3

4

5

6

7

8

9

נוכחים:

בא כוח המאשימה עו"ד שניידר

הנאשם ובאת כוחו עו"ד פנינה בן יוסף

הכרעת דין

10

1. ברישא החלטתי אני מודיעה כי אני מזכה הנאשם מעבירות האיום ותקיפת השוטר אולם הרשעתי אותו ביתר העבירות.

13

2. האשמה המיוחסת לנאשם הנה כי ביום 06.10.08 בסמוך לשעה 10:11 במתחם ה"הום סנטר" באשדוד בשל עבירת תנועה שביצע ברכבו, עוכב ע"י השוטר מייק דוד, שבאותה העת מילא תפקידו כדין, ונתבקש על ידו למסור רישיונותיו. תחילה מאן למסרן ולאחר שמסר אותם ונרשם לו דוח תנועה, העליב את השוטר באמרו לו: **"תביא את הרשיון שלי י'בן זונה, בטח אנסו את אמא שלך"** ובכך שבהמשך איים על השוטר בפגיעה שלא כדין בפרנסתו ובכך שאמר לו: **"יא בן זונה, אני עוד אדאג שיפטרו אותך, יא בן זונה אני יכול להיות אביך"** וזאת בכוונה להקניטו ולהפחידו. ובכך, שאמר לשוטר: **"מה אתה יכול עוד לעשות, זרע של גורבצ'וב, אתה פשוט נאצי, אני אדאג שיפטרו אותך יא בן זונה"**, ובכך שבהמשך תקף את השוטר, ושוטר נוסף בשם ישראל בן גיאת, בכך שדחף אותם, והתנגד למעצרו בכך שהשתולל וסרב לאיזוקו. כמו כן במעשים המתוארים לעיל, הפריע לשוטרים במילוי תפקידם. ובכך שבתחנת המשטרה באשדוד, איים הנאשם על השוטר באמרו לו: **"אל תדאג, אחי עו"ד, אני עוד אדאג שיטפל בכך עד הסוף ויפטר אותך"** וזאת בכוונה להקניטו ו/או להפחידו – עבירות בניגוד לסעי' 273 לחוק העונשין, תשל"ז – 1977 (להלן: "חוק העונשין"), סעי' 192 לחוק העונשין, סעי' 288 לחוק העונשין, סעי' 275 לחוק העונשין, וסעי' 47 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחפיפוש) (נוסח משולב), תשכ"ט – 1969.

28

בית משפט השלום באשדוד

06 מאי 2010

ת"פ 1162-09 מ.י. תביעות לכיש-

שלוחת אשדוד נ' שמחי

3. הנאשם הוזהר כי אם לא יתייצב לדיון שנקבע בנוכחותו, העדים יישמעו בהעדרו, למרות זאת לא לא התייצב ואף ניתק קשר אם באת כוחו, לכן נשמעו בהעדרו 2 עדי התביעה, השוטרת רבקה ברגר (להלן: "השוטרת", ע"ת 1) שהגישה דוח פעולה (ת/1) והשוטר מייק דוד (להלן: "השוטר", ע"ת 2) שהגיש דוח פעולה (ת/2), מזכר המשך פעולה (ת/2-א), מזכר המשך פעולה (ת/2-ב), דוח מעצר (ת/3); וכן השוטר ישראל בן גיאת (להלן ישראל", ע"ת 3) שהגיש תשובת מח"ש (נ/1).

מטעם ההגנה העיד הנאשם בלבד.

4. עדותה של השוטרת (ע"ת 1):

א. במקום חקירה ראשית הוגש דוח הפעולה שלה מיום 06.10.08 (ת/1) בו ציינה כי במהלך סיור שגרתי התקבלה הודעה באלחוט על בקשה לסיוע, המשיכו לכיוון השוטר שהיה במתחם ההום סנטר ואשר ביקש מהם סיוע בעיכוב אדם ששמו שמחי אילן בגין איום והעלבת שוטר במילוי תפקידו. ישראל דיבר עם הבחור וביקש ממנו לעלות לניידת, הבחור סרב והחל לצעוק ולצרוח בקולי קולות. למרות התנהגותו, ישראל ניסה שוב לבקש ממנו שיעלה בצורה נעימה, אמר לו שיירגע, יגיעו לתחנה ויבררו מה בדיוק קרה ואז החשוד הלך לכיוון רכב והשוטר החליט לעצור אותו והסתייע בישראל על מנת לכבול אותו. החשוד התנגד והחל להשתולל ולאורך כל הדרך ציין שהוא לניידת לא עולה. ישראל הזהיר החשוד ואף ציין בפניו שיפסיק להשתולל ולהתנגד אחרת ישתמשו נגדו בגז פלפל, אולם החשוד המשיך להשתולל ואף התנגד עם ידיו לכבילה. כתוצאה מהתנהגותו השתמש השוטר בגז פלפל, כבלו אותו והעלו אותו לניידת והביאו אותו לתחנת המשטרה. האירוע לא זכור לה, רק מקריאת הדוח נזכרה בו.

בית משפט השלום באשדוד

06 מאי 2010

ת"פ 1162-09 מ.י. תביעות לכיש-
שלוחת אשדוד נ' שמחי

- 1 **ב. בעדותה בבימ"ש :**
- 2 מעיון בת/1 למדה שקיבלה את ההודעה בשעה 10:10 והגיעו למקום בשעה
- 3 10:14. יש זמן הגעה שמצוין במחשב ויש זמן הגעה על פי המשלט המחוזי שממוקם
- 4 בב"ש שמדווחים אלחוטי. לעיתים בעת שהיא מדווחת הוא מקבל קריאות נוספות
- 5 ולא מסמן את השעה לכן מועד הדיווח הוא המועד המדויק.
- 6 האירוע היה בחנייה של ההום סנטר. הוא לא עוכב מייד. הלוואי והיה. כשהגיעו
- 7 לשם דיבר איתו ישראל שהיה שותף שלה בניידת באותה עת וביקש ממנו לעלות
- 8 לניידת.
- 9 **לפני שהגיעו, השוטר כבר הודיע לו שהוא מעוכב וביקש הסיוע כי הוא התנגד**
- 10 **לעלות לרכב שלו.**
- 11 כשהגיעו הם היו ליד הניידת המשטרתית של השוטר שהיה במקום לבדו. **ישראל**
- 12 **פנה אליו, עיכב אותו והוא התנגד,** הוא צעק ולמרות שהתנגד, השוטר ביקש שוב
- 13 ממנו יפה שיעלה לניידת כדי לברר את האירוע, אבל בשתי הפעמים הוא סירב
- 14 **ואמר: "אני לניידת לא עולה".** בפעם השנייה הסתובב והלך לכיוון רכב. **ברגע**
- 15 **שהלך לכיוון הרכב, הוחלט לעצור אותו בגין סירוב לעיכוב.**
- 16
- 17 **5. עדותו של השוטר (ע"ת 2) :**
- 18
- 19 **א. במקום חקירה ראשית הוגש דוח הפעולה (ת/2) בו ציין כי במהלך העבודה**
- 20 **בתנועה, עצר רכב למתן דוח על חגורת בטיחות. תחילה החשוד לא שיתף פעולה**
- 21 **ולא רצה לתת לו הרישיון, רק אחרי מס' בקשות הסכים למסור את הרישיון.**
- 22 **החשוד נבדק במסוף, פרטיו לא התאימו לרישום אזהרה. לאחר שהסביר לו שהוא**
- 23 **מקבל דוח רגיל, ביקש שיוותר לו. כאשר סיים לרשום את הדוח, שאל אותו אם**
- 24 **הוא רוצה לחתום על קבלת הדוח ואז הוא אמר "י' בן זונה, בטח אנסו את אמא**
- 25 **שלך", אמר לו שלא כדאי לו להסתבך בשביל דוח תנועה והוא המשיך בשלו ואמר :**
- 26 **"אני אדאג שיפטרו אותך י' בן זונה אני יכול להיות אבא שלך".** לכן הודיע לו
- 27 **שהוא מעוכב על כך שהעליב אותו, הוא סרב לבוא איתו, נעל את רכבו והתחיל**
- 28 **ללכת לכיוון הכניסה של ההום סנטר. הסביר לו שאם הוא מסרב לעיכוב הוא**
- 29 **יעצור אותו, אמר לו "מה אתה יכול לעשות זרע של גורבצ'וב".** לכן ביקש עזרה
- 30 מניידת נוספת. במהלך ההמתנה לניידת הנוספת, החשוד נכנס להום סנטר והוא
- 31 הלך אחריו כדי לא לעשות דברים מיותרים מול האזרחים. הניידת הנוספת הגיעה
- 32 עם שני שוטרים, ישראל והשוטרת, שלושתם ניסו לשכנע אותו להגיע איתם לתחנה

בית משפט השלום באשדוד

06 מאי 2010

ת"פ 1162-09 מ.י. תביעות לכיש-

שלוחת אשדוד נ' שמחי

והוא המשיך להתנהג בפראות ולהעליב אותו בכך שהמשיך לומר לו: "יבן זונה,
זרע של גורבצ'וב, אתה נאצי, אני אדאג שיפטרו אותך". הוא הודיע לו שהוא עצור
משום שהוא מתנגד, שם ידו על ידו השמאלית כדי לאזוק אותו והשוטר ישראל
תפס את ידו הימנית ואז הוא התחיל להשתולל בכך שדחף אותו ואת ישראל ואז
ישראל הוציא גז פלפל והשפריץ עליו. גם הוא ניפגע מזה. אחר כך הכניסו אותו
לניידת של ישראל והביאו אותו לתחנה לחדר משל"ט. הביא לו מים והעביר את
האיזוק קדימה.
מציין שוב כי עד סיום רישום הדו"ח התנהג בסדר ורק כשביקש ממנו לחתום
התחיל להעליב אותו ולאיים עליו.

בדוחות המשך ציין כי בזמן ההמתנה לחוקר, העצור המשיך לאיים עליו ואמר לו
"אל תדאג, אח שלי עו"ד ואני אדאג שיטפל בך עד הסוף, אני אדאג שיפטרו
אותך". בהמשך העצור ביקש ללכת לשירותים, כשביקש ממנו להביא את הידיים
כדי שיפתח את האזיקים, הוא סרב שיפתח לו את האזיקים, כמו כן ביקש
להתקשר לאשתו, והמת"ח אישר לו.

ב. בעדותו בביהמ"ש:

הוא שוטר סיור ומשמש כאחראי סיור בתחנת אשדוד.
נזכר בארוע לאחר שקרא את הדוחות. זה היה לפני שנה. עצר את הרכב כדי לרשום
דוח על נהיגה ללא חגורה בחניה של ההום סנטר מול הכניסה. נסע אחריו מצומת
מרומזר בן גוריון – ויצמן ועד לחניית ההום סנטר, הנאשם נהג ללא חגורה והיה
לבדו. ציין זאת בדוח התעבורה.

כשנשאל, למה לא עצר אותו לפני שהגיע להום סנטר, השיב שעבד ברכב שכור ללא
סימן מזהה משטרתי וכנראה שלא הצליח להדביק אותו, לא הייתה לו ציקלקה ולא
יכול היה לכוזו לו.

טענת הנאשם כאילו רק לאחר שהגיע הוא עצר ואז הסיר את החגורה- אינה נכונה.
הוא יכול לטעון זאת בבימ"ש לתעבורה אם יערער על הדוח.

בית משפט השלום באשדוד

06 מאי 2010

ת"פ 1162-09 מ.י. תביעות לכיש-

שלוחת אשדוד נ' שמחי

לכל אזרח שמחזיק רישיון נהיגה ואין לו עבר שנתיים לאחור- יכול להסתפק במתן
אזהרה במקום לרשום דוח על סך 250 ₪. לאחר שבדק גילה שהוא לא זכאי
לאזהרה.

תגובתו לרישום דוח התעבורה, הייתה "אין לי כסף לשלם".

כשנשאל, למה הזעיק עזרה, השיב שברגע שרשם לו דוח, שאל אותו אם הוא
מעוניין לחתום על קבלת הדוח והוא החל לקלל אותו. בהתחלה הסביר לו שחבל
להסתבך על דוח תנועה. זו פעם ראשונה שלו (של העד) שבא לביהמ"ש בגין
הסתבכות עקב דוח תעבורה. אף שבעבר קיללו אותו לא עשה עם זה כלום. פה
למרות שהסביר ואמר לו שלא יסתבך בגין דוח תנועה הוא התנגד וסירב. הוא סגר
את הרכב שלו והשאיר אותו מול הכניסה להום סנטר. אם הוא לא טועה השאירו
באדום לבן, מקום שבכל מקרה היווה סכנה כי זה היה בכניסה ולא מקום חניה.
לקח את הדוח או שם אותו באוטו והתחיל ללכת לכיוון ההום סנטר. היה באותו
רגע לבד, עבד בשכר לא רצה להתעמת איתו. נכנס להום סנטר אחריו וביקש
מניידת לבוא לסייע לו.

הנאשם הסתובב ולא קנה שום דבר. זה היה 5-7 דקות ואז כבר יצאו החוצה
והניידת הייתה בחוץ.

כשנשאל, למה לא כתב בדוח כמה זמן הוא שהה בהום סנטר ומה עשה שם, השיב
שזה לא רלוונטי. מדובר ב-10-5 דקות כי הוא נכנס אך לא קנה דבר.

אם אומרים שהוא טען שנכנס להום סנטר כדי לקחת תרופות, יכול לומר בוודאות
שהוא לא קנה דבר.

לא זכור לו שהנאשם שתה. הוא לא עבר בקופה. הוא הסתובב והוא אחריו.

6. א. עדותו של ישראל (ע"ת 3):

משרת כרב סמל בכיר בסיור אשדוד מזה כ 4 שנים.

בתאריך 6.10.08, היה במשמרת ביחד עם השוטרת בניידת סיור כחול לבן כשקיבלו
קריאה בקשר על בקשה לקבלת סיוע על ידי השוטר לעכב אדם. הגיעו לחניון של

בית משפט השלום באשדוד

06 מאי 2010

ת"פ 1162-09 מ.י. תביעות לכיש-

שלוחת אשדוד נ' שמחי

1 ההום סנטר וראו בחור מבוגר ביחד עם השוטר שצעק בקולי קולות, קילל, דברים
2 כגון: "אני אזיין אתכם, מי אתם נאצים" וכיוצ"ב "אני יהודי". כשדיבר עם השוטר
3 כדי להבין מה קרה הוא הסביר שהוא רוצה סיוע כדי שלא ייאלץ להשתמש בכוח.
4 הסביר לו שהוא יצטרך להלוות איתם לתחנה ואת נושא העיכוב והוא אמר: "מי
5 אתה בכלל, מה אתה עושה פה?" והסתובב כדי לעלות לרכב שלו. כל זאת לאחר
6 ששוחח איתו הרבה זמן, גם הוא וגם השוטר, וכשהוא בא לעלות לאוטו תפסו אותו
7 בידיו הוא והשוטר ואמרו לו שהוא יתלווה אליהם לעיכוב. הודיעו לו שבגלל שהוא
8 מסרב לעיכוב - הוא עצור ותגובתו הייתה: "מי אתם שתעצרו אותי?". ניסו
9 להסביר לו שאם הוא יתנגד למעצר תהיה להם זכות להשתמש בכוח ובגז אף הוא
10 לא הסכים להיעצר. ניסו לכבול אותו בידיו כאשר הוא מעיף אותם מעליו.

11 כשנשאל, למה הוא מתכוון "מעיף אותם" השיב הזיז את הידיים שלו ודחף אותם.
12 תפסו לו את הידיים כדי לכבול אותו, הוא ניער אותם תוך שהוא משחרר את ידי,
13 הוא פשוט דחף אותם ולכן עשה שימוש בגז פלפל וכבולו אותו.

14 כשהודיע שהוא מאלץ אותו להשתמש בגז כשהתנגד למעצר, הוא הרים את פניו
15 אליו ושאל: "מי אתה".

16 כשנשאל, האם הוא יכול לפרט במדויק את הקללות, השיב שזה היה ב 2008. יכול
17 רק לומר שהוא אמר "אני אזיין אתכם", לא זוכר קללות מדויקות נוספות.

18 כשהגיע עם השוטרת הנאשם לא היה בחנות ההום סנטר אלא בחניה.

19 כשנשאל, אם קיימת אפשרות שבדיוק הגיע מחנות ההום סנטר בעת שהגיעו
20 לחניה, השיב שכשהוא הגיע כבר ראה אותו צועק, לא יודע מה היה לפני כן.

21 כשנשאל, האם הוא בטוח שהוא קרא לו "נאצי", השיב שכן. כשנשאל, למה זה לא
22 מופיע בדו"ח הפעולה שלו, השיב שהאירוע זכור לו היטב, כמעט הכל. כשנשאל,
23 למה עכשיו הוא אומר שהוא זוכר אם לפני דקות ספורות אמר שאינו זוכר שכן
24 עברו שנתיים, השיב שלא בכל יום קוראים לו נאצי. אין לו הסבר מדוע לא ציין
25 זאת בדו"ח.

בית משפט השלום באשדוד

06 מאי 2010

ת"פ 1162-09 מ.י. תביעות לכיש-

שלוחת אשדוד נ' שמחי

- 1 במשך זמן אמר והתחנן בפניו שילווה אליהם, הוא מבוגר זה לא נעים ולא צריך.
- 2 כשנשאל, מדוע אם כן לא ציין זאת בדו"ח, השיב שכתב בדו"ח שדיבר איתו.
- 3 אם אומרים, שהנאשם ניסה לומר להם שהוא אדם מבוגר ומרגיש לא טוב ויגיע
- 4 בעצמו לתחנה ובתגובה הוא הוציא גז פלפל והשפריץ עליו, אומר שאחרי שהודיע לו
- 5 אודות המעצר הוא דחף אותו.
- 6 לא זכור לו שהוא אמר להם שהוא אדם מבוגר ויגיע בכוחות עצמו.
- 7 הדו"ח כבר היה מוכן בעת שגבו ממנו הודעה.
- 8 נתן לו גם להתקשר לבן שלו והבן הביא את התרופות שלו.
- 9 אם אומרים שאת הדו"ח רשם לאחר מכן שכן בדו"ח כתוב כבר שהוא קיבל את
- 10 התרופות שהוא משתמש בהן ובהודעה שלו שעתיים לאחר שנעצר החוקר ציין
- 11 שהוא לקח את התרופה משום שלא חש בטוב, רשם את הדו"ח כשהביא אותו
- 12 לתחנה.
- 13 לא סבור שבעקבות דברים אלה עדותו הקודמת לא מדויקת. הוא היה אתו בתחנה.
- 14 נכון שהדוח מולא על ידו לפני שנחקר, אך לאחר ששטף הפנים, שכן היה מלא
- 15 פלפל מהגז, והמתינו שהבן יביא לו תרופות. למרות שלא ציין זאת בדו"ח.
- 16 אם אומרים שהבן לא הגיע לתחנה וכי הנאשם חולה לב וחולה סכרת קשה ולכן
- 17 נמצאים עליו כל העת תרופות ולאחר שאמר שלא חש בטוב החזירו לו התרופות,
- 18 השיב שהוא לא זוכר את הסדר הכרונולוגי של הדברים.
- 19 זוכר שהוא ביקש תרופות וזוכר שהבן שלו הגיע לתחנה, זוכר שהיו הרבה צעקות.
- 20 זה קרה אחרי האירוע ולכן זה לא מופיע בדו"ח.
- 21 לא זוכר מתי מולא הדו"ח אם אחרי שהבן הגיע או לפני, לא זוכר את הדברים
- 22 באופן כרונולוגי.
- 23 הוא זה שמסר לו את התרופות וכך רשם בדו"ח.

בית משפט השלום באשדוד

06 מאי 2010

ת"פ 1162-09 מ.י. תביעות לכיש-

שלוחת אשדוד נ' שמחי

1 בדו"ח ציין שבתחנה הוא קיבל תרופות בהם משתמש ולא שהוא נתן לו, אומר אם
2 לא היה נותן לו ... אומר שהוא נתן לו את התרופות. לא זוכר אם נתן לו את כל
3 התרופות שהיו לו או חלק מהתרופות שהיו לו.

4 7. גרסת הנאשם:

5 א. במענה:

6 הודה כי עוכב לצורך רישום דו"ח אף שטען כי לא עבר העבירה. ביקשו ממנו
7 רשיונות ומסר הרשיונות שהיו לו, סבר שאין לו רשיון נהיגה ושהשאירו בבית אך
8 בהמשך מצא אותו. לא העליב השוטר. מכחיש כל המפורט בסעיפים 4 עד 10. רק
9 אמר שיתבע אותו על ידי עו"ד ולא איים עליו.

10 למרות שהסנגורית הודיעה כי אין צורך לזמן גובה ההודעה- התביעה לא הגישה
11 את הודעת הנאשם.

12 ב. עדותו בביהמ"ש:

13 באותו היום יצא מרח' ז'בוטינסקי לכיוון ההום סנטר. הגיע להום סנטר פתח את
14 חגורת הבטיחות ויצא מהרכב, ראה רכב אזרחי, לא זוכר אם הוא היה לבוש מדים,
15 וביקש שימסור לו רישיון. שאל למה הוא אמר שנסע בלי חגורה. יודע שלא יעזור לו
16 להתווכח עם שוטר ונתן לו את הרישיונות.

17 בעת שדיבר איתו עבר מישוה שהוא מכיר שעבד איתו פעם בנמל. דיבר עם הבחור
18 ואז השוטר חשב שהוא מקלל אותו.

19 כשנשאל, למה הוא חשב כך, השיב שאמר לו מילים בהם משתמשים כמו:
20 "מניאק" והוא חשב שהוא מתכוון אליו ואמר לו לעלות לניידת וענה לו: "למה,
21 אני לא עשיתי שום דבר" והלך לכיוון ההום סנטר.

22 כשנשאל, האם התעלם מבקשת השוטר לעלות לרכב השיב שלא עשה שום דבר.

23 כשנשאל, האם נכון שסירב לחתום על הדו"ח שכתב השוטר, השיב שלא.

בית משפט השלום באשדוד

06 מאי 2010

ת"פ 1162-09 מ.י. תביעות לכיש-
שלוחת אשדוד נ' שמחי

1 כשנשאל, למה נכנס להום סנטר, השיב שהיה צריך להחליף קומקום אבל... גם הלך
2 לשנתות כדורים.

3 כשנשאל, איזה כדורים, השיב שהוא לוקח כדורים לסוכר שכן הוא חולה סכרת.

4 **היה בהום סנטר 5-6 דקות בערך.**

5 יצא וראה ניידת ואמרו לו "תעלה תעלה לניידת". אמר שלא עשה לו שום דבר
6 ובתוך שניות הוציא גז מדמיע והתיז לו לעיניים ועד עכשיו הוא סובל מזה. הוא
7 קשר את הידיים מאחור ודחף אותו לתוך הרכב. אמר לו "תשמע אני אב לארבעה
8 חיילים ולא עשיתי שום דבר". נתן לו מכה בגב. היו לו דמעות בעיניים, לכן הוא
9 רק יודע שנתנו לו מכות בגב, ולא יודע מי.

10 כשהגיע הכניסו אותו לחדר המתנה עם הידיים קשורות וקשר לו גם את הרגליים.
11 אמר להם "תשמעו אני אדם חולה" ונפל לרצפה. השוטרת אמרה לו שלא יקשור
12 אותו היא ראתה באיזה מצב היה, כולו מלא ריר ואמר לו שהוא נחנק אך שום דבר
13 לא עזר. המתין שם שעה וחצי משהו כזה ואז הוא העלה אותו לחוקר.

14 את התרופות לקח אצל החוקר. חלק היה לו וחלק הביאו לו. אולי לא הביאו, לא
15 זוכר, חושב שהכל היה לו בכיס.

16 ישראל לא זוכר את הקללות ומה היה ומה לא היה, אומר. שבכלל לא היו קללות.
17 דבר אחד אמר לו שהוא ילך להתלונן, שיפטרו אותו על מה שעשה, אבל לא עשה
18 לו שום דבר.

19 מאשר התלונה שהגיש במח"ש .

20 כשנשאל, למה לא הגיש ערר על תשובת מח"ש, השיב שאין לו האפשרות הזאת. יש
21 לו ילדים בבית והוא לא בנוי לדברים האלה.

22 הוא בכלל לא דיבר עם השוטר.

23 לקח 2-3 שניות מרגע שאמר לו לעלות לרכב והתיז עליו גז מדמיע איך הייתה
24 אפשרות לדחוף אותו?

בית משפט השלום באשדוד

06 מאי 2010

ת"פ 1162-09 מ.י. תביעות לכיש-

שלוחת אשדוד נ' שמחי

- 1 כשנשאל, מי השוטר שטיפל בו בעת שהיה בחדר ההמתנה, השיב שהיה לבד שם. זה
- 2 שהעיד היום וביקש ממנו מים. היה זרוק, ידיו ורגליו קשורות.
- 3 אמר למייק דוד שיתלונן נגדו, לא אמר את מה שמופיע בסעיף 10 לכתב האישום.
- 4 אין לו אחיין עו"ד, הבן של אח שלו, ואמר לו ככה, שכן באותו רגע היה בסערת
- 5 רגשות, ואמר לו שהוא יתלונן עליו כדי שיפטרו אותו.
- 6 לא מכיר את השוטרים שהיו מעורבים באירוע.
- 7 כשנשאל, למה שהם יבואו וימציאו את הדברים האלה, השיב כי הוא חשב שקילל
- 8 אותו בזמן שדיבר עם הבחור הזה, הוא רצה לגונן על עצמו ואמר לו לעלות לניידת
- 9 ושפך עליו גז.
- 10 כשנשאל, האם השתמש בקללות, השיב שאמר "ימניאק איפה אתה" ככה הם
- 11 מדברים.
- 12 לא הזכיר את גורבצ'וב.
- 13 השוטר שהעיד פה היום שיקר במצח נחושה. הוא בכלל לא היה במקום כדי לשמוע
- 14 אם קילל או לא.
- 15 כשנשאל, למה במשטרה לא סיפר שפגש חבר וחשב שהוא מקלל אותו, השיב
- 16 בשאלה "את יודעת באיזה מצב אני הייתי? כמו תרנגול פצוע".
- 17 כשנשאל, אם זה כ"כ חשוב למה לא סיפר במשטרה, השיב שאינו יודע, יכול להיות
- 18 שאמר ולא רשמו.
- 19 מאשר את הודעתו במשטרה ואת חתימתו.
- 20 לא יכול היה לפתוח את העיניים, כל הפה שלו היה מלא בריר אפילו עכשיו רוצה
- 21 לבכות על מה שעשו לו. הוא יותר מתרנגול פצוע. לא ראה על מה חתם. אמרו לו
- 22 לחתום וחתם.

בית משפט השלום באשדוד

06 מאי 2010

ת"פ 1162-09 מ.י. תביעות לכיש-

שלוחת אשדוד נ' שמחי

- 1 אם אומרים שההודעה נגבתה בשעה 11:58 והאירוע היה בשעה 22:00 כלומר כמעט
- 2 כעבור שעותיים אומר שאינו יודע יכול להיות שלא יכול היה להסתכל על השעון.עד
- 3 עכשיו הגז מדמיע מפריע לו בעיניים, ושבועיים לאחר מכן לא עבד. מידי פעם הולך
- 4 לרופא עיניים ועושה בדיקות. יכול להביא אישור על כך שהיה בחופשת מחלה
- 5 במשך שבועיים.
- 6 כשנשאל, אם השוטר אמר לו שיעלה לרכב ויבוא לתחנה, השיב שאמר לו שלא
- 7 יעשה שום דבר, ואז הלך להום סנטר כדי להחליף משהו.
- 8 כשנשאל, למה לא לקח איתו את הקומקום אם רצה להחליף אותו, השיב שיכול
- 9 להיות שלקח אותו. אם אומרים שבמשטרה אמר שלא לקח אז אומר שאולי לא
- 10 לקח.
- 11 נכנס להום סנטר גם לשתות כדורים, הוא מתרגש וגם אז התרגש, מראה שיש לו
- 12 זריקת אינסולין בכיס.
- 13 לשאלת בימ"ש אם יש עליו כדורים השיב שאין עליו כדורים, הם באוטו, הוא
- 14 לוקח ארבעה סוגי כדורים והם ברכב, הוא לקח אינסולין והוא לא לוקח את
- 15 הכדורים ביחד.
- 16 כשנשאל, למה לא מסר בהודעתו במשטרה שהשוטר נתן לו מכה בגב, השיב שהוא
- 17 סבור שאמר את זה.
- 18 השוטרים ראו את המצב שלו ואם לא יכול היה להגיד משהוא זה בגלל המצב שהיה
- 19 שרוי בו. יתכן ואמר ולא רשמו.
- 20 לא אמר שהשוטרת משקרת היא אמרה לו אל תעשה את זה. הוא לא בתוך הראש
- 21 שלה.
- 22 כשנשאל, למה השוטר אומר שדחף אותו, השיב "מה יש לו להגיד?" הוא לא פצע
- 23 אותו, הוא לא נגע בו שהוא יגיד דברים כאלה.
- 24 אמר שהוא יתלונן עליו, כל זה עלילות.

בית משפט השלום באשדוד

06 מאי 2010

ת"פ 1162-09 מ.י. תביעות לכיש-

שלוחת אשדוד נ' שמחי

- 1 שילם את דו"ח התעבורה כי לא רוצה להתווכח עם שוטרים.
- 2 כשנשאל, אם שילם את הדו"ח ואם הוא מודה שהיה בלי חגורה, השיב שהוא
- 3 יודע שהוא לא יצליח נגד המדינה אז העדיף לשלם את הדו"ח.
- 4 כשנשאל, אם הוא מודע לכך שעצם התשלום מהווה הודאה, השיב שהיה עם
- 5 חגורה ולא התווכח על זה איתו. יודע מניסיון שאין לו סיכוי כשהוא מתווכח עם
- 6 שוטר.
- 7 כשנשאל, האם תגובתו כפי שנרשמה בדו"ח הייתה שאין לו כסף לשלם אותו,
- 8 השיב שלא.
- 9 מעדיף לשלם כי אין לו סיכוי מול המשטרה ומול המדינה.
- 10 אם אומרים, שאדם שחף מפשע שנהג עם חגורה ואומר שאין לו כסף לשלם את
- 11 הדוח לא הולך לשלם את הדו"ח, אומר שזה נכון אם לא הוא יצטרך לשלם כפל
- 12 כפליים.
- 13 התלונן נגד השוטר והתלונה נדחתה.
- 14 כשנשאל, למה לא סיפר שהם כבלו אותו וקשרו אותו במשטרה, שאל למי הוא
- 15 יספר? קשרו אותו בידיים וברגליים. פנה למח"ש באשקלון ומסר שם שקשרו אותו
- 16 והתיזו לו גז בפנים.
- 17 כשנשאל, למה לא זימן את החבר שדיבר איתו, השיב שאינו זוכר אותו, אפילו אם
- 18 רוצה לא יכול לזכור את פרטיו, מדובר במישהו שעבד איתו, לא זוכר מי הוא
- 19 ואיפה הוא גר. כשנשאל, למה סתם אמר לו שהוא מניאק, השיב שהוא עבד איתו
- 20 פעם.
- 21 הוא בן אדם נשוי ואב ל 8 ילדים ולו אין ראש לשום דבר כזה, הוא לא פנוי לדברים
- 22 כאלה, ויש לו גם בן אוטיסט והוא 24 שעות תפוס ועסוק, לא מכיר דברים כאלה.
- 23 נכון שחיכה בערך שעה וחצי שעתיים בין החקירה לבין המעצר. היו לו תרופות
- 24 בכיס.

בית משפט השלום באשדוד

06 מאי 2010

ת"פ 1162-09 מ.י. תביעות לכיש-
שלוחת אשדוד נ' שמחי

1 השוטר שעמד בבימ"ש שיקר במצח נחושה, הוא אמר לו שלא עשה כלום והוא ישר
2 התניז לו בפנים את הגז. הוא לא שמע לא קללות ולא צעקות.

3 כשנשאל, אם לא ניתן לעצבן אותו מהר, השיב שפה נפלה טעות והשוטר השני שבא
4 לא שמע צעקות כי הוא היה שניות.

5 **הוא לא בחור עצבני הוא שותה כדורים.**

6 כשנשאל, אם כשמעצבנים אותו הוא צועק, השיב שאינו יודע, **לא צועק. הוא בד"כ**
7 **רגוע.**

8 כשנשאל, אם במקרה הספציפי הזה התעצבן וקילל אותו, השיב שלא קילל,
9 **השוטרת אמרה לו אל תעשה לו את זה.** הוא לא יודע למה השוטר לא אומר אמת,
10 יכול להיות בגלל שאמר לו שהוא יתלונן עליו והוא רצה להצדיק את כתב האישום.
11 מילה אחת מהפה שלו הוא לא הוציא אמת כתב האישום הזה אולי הוא כדי לכפות
12 על עצמו. שוב מסביר שזה היה מספר שניות מאז שהתניז עליו גז מדמיע ועד לרגע
13 שעצר אותו.

14 **בגלל שאמר לו שהוא יתלונן עליו הוא המציא קללות.**

15 אם אומרים שהקללה היא טענה מופרכת, אומר שהוא טוען שהוא דחף אותו.

16 כשנשאל, אם יש לו משהוא נגד אנשים ממוצא רוסי, השיב "מה פתאום" יש לו
17 משפחה ממוצא רוסי. גם אם בחקירה אמר כל הזמן "הרוסי הזה הרוסי". שוב
18 אומר שאין לו שום דבר נגד רוסים.

19 **8. המצב המשפטי:**

20 **א. על עבירת העלבת עובד ציבור:**

21
22 סעי' 288 לחוק העונשין תשל"ז קובע כי:
23 "המעליב בתנועות, במלים או במעשים, עובד הציבור, או דיין או פקיד של בית דין
24 דתי או חבר ועדת חקירה לפי חוק ועדות חקירה, תשכ"ט-1968, כשהם ממלאים
25 תפקידם או בנוגע למילוי תפקידם, דינו - מאסר ששה חדשים".

בית משפט השלום באשדוד

06 מאי 2010

ת"פ 1162-09 מ.י. תביעות לכיש-

שלוחת אשדוד נ' שמחי

יעקב קדמי בספרו הדין בפלילים חלק רביעי עמ' 1720 מגדיר את המעשה:
 "המעליב במשמעותו הלשונית לאמור, מכלים, פוגע בכבוד, מבייש".

עוד מציין שם:

"קללות וגידופים ותנועות בלתי מוסריות מהוות העלבה".

בברע"פ 2660/05 אונגרפלד נ' מז"י מיום 13/08/08 [פורסם בנבו] נקבע כי תכליתו של האיסור הפלילי על העלבת עובד ציבור היא להגן על עובד הציבור ועל השירות הציבורי, כדי להבטיח את יכולתם המלאה לבצע את משימותיהם למען הציבור. גבולותיה של הנורמה הפלילית האוסרת העלבת עובד ציבור נקבעים כפרי איזון בין שני כוחות מנוגדים: האחד תכליתו להגן על עובד הציבור במילוי תפקידו, ובכך להגן על השירות הציבורי בכללותו והאחר, הנוגד, תכליתו להותיר מרחב מספיק לחופש הביטוי והביקורת של האזרח כנגד מוסדות השלטון, השירות הציבורי ועובדיו. המתח הזה קובע את מרחב הפרשנות של הנורמה הפלילית. **נקודת האיזון בין הערכים הנוגדים נקבעת בשני מעגלים: פנימי וחיצוני.**

המעגל הפנימי עוסק בפרשנות של יסודות העבירה, והאיזון שבין חופש הביטוי לצורך להגן על עובד הציבור, בהשראת אמות המידה של פסקת ההגבלה ב**חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו**. הפרשנות תהיה תכליתית ומצמצמת של הנורמה הפלילית ותיוחד למצבים קיצוניים וחריגים בלבד של העלבה, שמתקיים בהם מבחן הוודאות הקרובה לפגיעה ממשית ביכולת התפקוד של עובד הציבור, בהשלכתו על השירות הציבורי כולו. **כשמדובר בפגיעה בליבה הפנימית העמוקה של כבודו של עובד הציבור כאדם, בהשלכה על כבודה ואמינותה של המערכת הציבורית, ובהתקיים המבחן של הוודאות הקרובה לפגיעה ממשית- מתקיים מעשה ההעלבה, אשר בשילוב עם היסוד הנפשי של מודעות יש בה לקיים את יסודות העבירה.**

השאלה אם באמירה יש משום אמת או שקר או אם הפוגע האמין בתום לב בכנות הדברים אינן רלבנטיות לגיבוש העבירה.

פגיעות שאינן מגיעות לדרגה הנדרשת אלו אמירות הדורשות מעובד הציבור רמת סיבולת גבוהה, נחישות ויכולת עמידה בלחצים וקשיים שונים, שהם בין היתר מנת חלקו של משרת הציבור.

בית משפט השלום באשדוד

06 מאי 2010

ת"פ 1162-09 מ.י. תביעות לכיש-

שלוחת אשדוד נ' שמחי

1 המעגל החיצוני עוסק ביישום העבירה הלכה למעשה כשנתונה ליועמ"ש
2 לממשלה ולמוסמכים על ידו שיקול דעת ובמסגרתו ניתן להביא בחשבון שיקולים
3 שונים כולל שיקולים חיצוניים הקשורים באינטרס הציבורי במובנו הרחב.

4
5 השילוב שבין הפרשנות התכליתית לאופן אכיפתה של הנורמה בפועל, מספקים
6 ערובה ראויה לקיום איזון נאות בין תכלית ההגנה על עובד הציבור והשירות
7 הציבורי כדי להבטיח יכולתם למלא תפקידם לבין ההגנה על חופש הביטוי
8 והביקורת, שהם נשמת אפו של ההליך הדמוקרטי.

9
10 בנסיבות אלה, מצאו כי יש להחיל מבחן הסתברותי מחמיר התוחם את גבולות
11 העבירה למידות הצרות הראויות לה כדי להגן על חופש הביטוי והביקורת ועל
12 העובד. לכן קבעו כי יסוד נפשי ברף הנמוך של המודעות בלבד יצדיק החמרה
13 במבחן ההסתברותי ולכן המבחן יהיה הוודאות הקרובה שיש בו להגדיר נכון את
14 השקלול של הערכים הנוגדים והינו מבחן מקובל בפסיקה, ובאימוצו יש לקדם
15 הרמוניה נורמטיבית כוללת בשיטה כולה.

16
17 חופש הביטוי, על היבטו החוקתי, נעצר במקום שבו מוטחים כנגד שוטר דברי
18 השפלה וביזוי המייחסים לו שחיתות מידות, ועשיית יד אחת עם עבריינים. דברים
19 אלה לא רק פוגעים בכבודו של השוטר כפרט אלא משפיעים קשה על כושרו
20 הביצועי למלא תפקידו וגורמים נזק למשטרה כולה ולכן ההרשעה נותרה על כנה.
21 כב' השופטת ארבל אף הוסיפה כי נכון יהיה לבחון מקום לתיקון הסעיף באופן
22 שישקף נכונה את מלוא היקף תכליתו.

23 ב. על עבירת האיום:

24 סע' 192 לחוק העונשין תשל"ז קובע כי:

25 "המאיים על אדם בכל דרך שהיא בפגיעה שלא כדין בגופו,
26 בחירותו, בנכסיו, בשמו הטוב או בפרנסתו, שלו או של אדם
27 אחר, בכוונה להפחיד את האדם או להקניטו, דינו מאסר – שלוש
28 שנים".

בית משפט השלום באשדוד

06 מאי 2010

ת"פ 1162-09 מ.י. תביעות לכיש-
שלוחת אשדוד נ' שמחי

1 ברע"פ 2038/04, שמואל לם נ' מדינת ישראל, תק-על 2006(1), 66 (להלן: "הלכת
2 לם") כב' השופטת בייניש התייחסה בה רחבה לרכיבי העבירה באותו עניין.

3 בשתי שאלות מרכזיות נחלקו הדעות בבתי המשפט דלמטה: האחת, האם במסגרת
4 נסיבותיה של עבירת האיומים נדרשת "זיקת עניין" בין המאויים לבין מושא האיום
5 או שמא, אין נדרשת הוכחתו של רכיב זה. השאלה האחרת הייתה, האם לצורך
6 ביצוע עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין נדרש כי המאויים יקלוט בעצמו את דבר
7 האיום או, שמא, די בכך שהאיום ייקלט על ידי אדם כלשהו, אף אם הוא עצמו
8 אינו המאויים. שאלות אלה כרוכות בסוגיה נוספת שעניינה ביסוד הנפשי הנדרש
9 בעבירת האיומים ועיקרה בשאלה אם הלכת הצפיות חלה בעבירה זו. על מנת
10 לענות על שאלות אלה, ולנוכח הגישות השונות העולות מפסיקת בתי המשפט
11 בשאלות האמורות, מצאה כבוד השופטת בייניש לנכון לדון בפרשנות יסודותיה של
12 עבירת האיומים. אולם הואיל ובמקרה שבפני לא עולה שאלה של אבחנה בין
13 השומע למאויים לא אתיחס בהחלטתי זו לעניין זה.

14 עבירת האיומים - הערכים המוגנים

15 האיום הוא ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי וזאת,
16 כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלווה נפשו, בטחונו וחירות פעולתו של הפרט.
17 האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן, פעמים רבות, כרוך האיום גם
18 בציפייה להתנהגות מסוימת מצד המאויים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות
19 השמעת האיום, כדעתו של כב' השופט גולדברג **בהלכת לכטמן**, הקיימת מחלוקת
20 מסוימת בשאלה אם כל ביטוי חוסה תחת כנפיו של חופש הביטוי, כך שההגנה
21 הניתנת לביטוי היא פרי איזון ערכי או, שמא, קיימים ביטויים פוגעניים שאינם
22 באים כלל בגדר חופש הביטוי. לדעתה חופש הביטוי אמנם משתרע על כל ביטוי. עם
23 זאת, היקף ההגנה על הביטוי, משתנה ממקרה למקרה, וההגנה שתינתן לביטוי
24 כלשהו, תיקבע בהתחשב בטיבו של הביטוי והערכים העומדים מנגד, על פי ערכי
25 היסוד של השיטה ובהתאם לנסיבות המקרה. במסגרת איזונים אלה, יהיו ביטויים
26 שלא יזכו להגנה כלל או שההגנה עליהם תהיה חלשה ביותר נוכח טיבם של
27 הביטויים מחד-גיסא מקובלת עלי ההנחה לפיה, דברי איום יהיו מסוג הביטויים
28 שעוצמת ההגנה הניתנת להם עשויה להיות חלשה ביותר, עד כדי ביטולה, וזאת

בית משפט השלום באשדוד

06 מאי 2010

ת"פ 1162-09 מ.י. תביעות לכיש-

שלוחת אשדוד נ' שמחי

1 נוכח המטרה השלילית העומדת ביסודם - הפחדתו של אחר - ובהתחשב במשקלם
2 של הערכים העומדים מנגד.

3 אין נדרשת תוצאה של פגיעה בפועל בערכים המוגנים על מנת שתתקיים עבירת
4 האיומים. אין נדרש להוכיח כי האיום אכן השיג את מטרתו של המאיים וכי
5 ההפחדה או ההקנטה התממשה. די בפעולת האיום עצמה, אם בוצעה מתוך כוונה
6 להפחיד או להקניט, כדי להוות עבירה של איומים. מדובר, אפוא, בעבירה שהיא
7 מסוג העבירות ההתנהגותיות ואין מדובר בעבירה תוצאתית. נדרש יסוד של
8 "מחשבה פלילית מיוחדת".

9 יסודותיה של עבירת האיומים:

10 ב. 1. היסוד העובדתי - הרכיב ההתנהגותי - המעשה הפיזי:

11 מעשה זה יכול להיעשות בכל דרך שהיא. יכול להימסר בכתב, בעל פה או
12 בתנועות גוף: כתבה בעיתון, מכתב, הודעת דואר אלקטרוני וכן הלאה, זה
13 מבטא את מגמת החוק לקבוע מרחב בלתי מסויג של צורות התנהגות
14 אסורות, ובלבד שהן עולות מבחינה מהותית כדי "איום". התייחסות זו
15 לעבירת האיומים היא התייחסות הבוחנת את מהותו ותוכנו של הביטוי ולא
16 את צורתו החיצונית.

17 ב. 2. היסוד העובדתי - הרכיב ההתנהגותי - תוכן האיום:

18 חלקו השני של הרכיב ההתנהגותי ביסוד העובדתי של עבירת האיומים
19 הוא תוכנו של האיום. האיום יכול להיות מכוון לפגיעה בחיים של
20 המאויים או של אדם אחר, פגיעה בגוף של המאויים או של אדם אחר, פגיעה
21 בנכסים, פגיעה בפרנסה וכיוצא באלה איומים שונים.

22 בחינת תוכן האיום מעוררת שתי שאלות מרכזיות: ראשית, מהו התוכן
23 שניתן להגדירו כ"תוכן מאיים" וכיצד ייקבע שהתוכן אכן מאיים. שנית,
24 האם במקרים בהם תוכן האיום מופנה כלפי "אדם אחר", כלשון הסעיף,
25 נדרשת זיקה כלשהי בין אותו "אחר" לבין המאויים, שקלט את האיום.

26 סיווג תוכן הביטוי כאיום:

בית משפט השלום באשדוד

06 מאי 2010

ת"פ 1162-09 מ.י. תביעות לכיש-
שלוחת אשדוד נ' שמחי

1 התייחסות שלילית לאחד או יותר מהתחומים המוזכרים בסעיף 192 עולה
2 כדי איום. יש והאיום הוא ברור וחד-משמעי, כאשר הוא מפורש ובוטה. יש
3 ומתעורר קושי בהכרעה אם אכן מדובר בביטוי מאיים. כך, כאשר
4 לביטויים גבוליים שיש בהם איום נרמז או איום מוסווה וכך, לעתים,
5 בביטויים בעלי משמעות מאיימת בנסיבותיו המיוחדות של המאויים.
6 החשיבות שיש לסיווג ביטוי כ "איום" במובנו העברייני נובע מן ההגבלה
7 האינהרנטית הקיימת בעבירת האיומים על חופש הביטוי של הפרט. ככל
8 שיינתן פירוש רחב יותר למושג האיום כך תתעצמנה המגבלות על חופש
9 הביטוי. בשל התנגשות זו - בין הערך של חופש הביטוי לבין הערכים
10 הקשורים בהגנה על שלווה נפשו, בטחונו וחירות פעולתו של הפרט - קשה
11 לעתים לקבוע במדויק אילו תכנים יעלו כדי איום ואילו לא.

12 במקרים אלה יידרש בית המשפט למצוא את האיזון בין השיקולים
13 המתחרים - הגנה על חופש הביטוי מזה והגנה על שלווה נפשו, בטחונו
14 וחירות פעולתו של הפרט מזה - המתאים לנסיבות הענין. בית המשפט
15 יידרש בכל מקרה לבחון את הנסיבות המיוחדות של הענין שבפניו תוך
16 שהוא מנחה את עצמו על פי התכליות הכלליות. בחינה משולבת זו היא
17 שתקבע את התוצאה בכל מקרה ומקרה.

18 קביעה אם תוכן הביטוי הוא מאיים נעשית על פי אמת מידה
19 אובייקטיבית. הבחינה נעשית מנקודת מבטו של האדם מן הישוב, המצוי
20 בנסיבותיו של המאויים, ולא על פי אמת מידה סובייקטיבית ומנקודת
21 מבטו של המאויים בלבד.

22 על בית המשפט לבחון "אם יש בדברים כדי להטיל אימה בלבו של אדם
23 רגיל מן היישוב בנסיבותיו של האדם שנגדו הופנה האיום". בחינת תוכנו
24 של הביטוי אינה מתבצעת באופן המנותק מן הנסיבות אלא בתוך ההקשר
25 בו ניתן הביטוי. הנסיבות שאפפו את מסירת הביטוי ואת הנסיבות בהן
26 הוא נקלט. כמו כן יבחן בית המשפט את המסר שהיה גלום בביטוי.

27 **היסוד העובדתי - הרכיב הנסיבתי - "על אדם"**

בית משפט השלום באשדוד

06 מאי 2010

ת"פ 1162-09 מ.י. תביעות לכיש-

שלוחת אשדוד נ' שמחי

1 להגיד "על אדם" משמעות כפולה: ראשית, דברי האיום צריכים להיות
2 מופנים כלפי אדם. שנית, על מנת שיושלם היסוד העובדתי של העבירה,
3 נדרש שדברי האיום יגיעו לאדם ואדם יקלוט אותם. דברי איום אותם
4 משמיע אדם לעצמו בלבד אינם עבירה. רק ביטויים המשודרים לאדם אחר
5 ונקלטים אצל אדם אחר עשויים לעלות כדי מעשה איום, אם הם ממלאים
6 אחר התנאים האחרים המפורטים בסעיף.

7 היסוד הנפשי - הגדרת הכוונה הנדרשת:

8 בעבירת האיומים המונח "בכוונה" אינו מתייחס לרכיב תוצאתי ונראה כי
9 משמעותו הנכונה, מבין השתיים האפשריות לפי סעיף 90א, היא
10 "במטרה": מתוך שאיפה להשיג את ההפחדה או ההקנטה.

11 להגדרתה של הכוונה קיימת חשיבות וזאת לנוכח השאלה אם ניתן להחיל
12 על דרישת הכוונה בעבירת האיומים גם מצב נפשי של צפיות. גם בעבירות
13 שאינן תוצאתיות, דהיינו, עבירות התנהגותיות, ניתן להמיר את דרישה
14 הכוונה בצפיות שמקורה בדוקטרינה פסיקתית, כך שצפיית התממשות
15 היעד המבוקש ברמת הסתברות קרובה לוודאי, כמוה כשאיפה להשגת
16 היעד, והדברים יפים גם לענין עבירת האיומים ומטעמים דומים.

17 היסוד הנפשי - תחולת הלכת הצפיות:

18 בחינתה של עבירת האיומים - שהיא עבירה התנהגותית המבוצעת מתוך
19 מטרה - מחייבת את המסקנה כי הלכת הצפיות חלה לגביה.

20 בעניינה של עבירת האיומים לפי סעיף 192 [לחוק העונשין](#) המצב שונה
21 וזאת, משתי בחינות. ראשית, הערכים המוגנים בעבירת האיומים - שלווה
22 נפשו, בטחונו וחירות פעולתו של הפרט - קשורים באופן מהותי
23 להתנהלותם התקינה של בני אדם בחברה. במלים אחרות, ההגנה על
24 ערכים אלה הכרחית על מנת להבטיח את שלום הציבור. קשה לחלוק על
25 כך, שהערכים המוגנים בעבירת האיומים נוגעים ישירות לעצם אפשרות
26 תפקודו של האדם ולהגשמת אוטונומית הרצון שלו. לפיכך, ערכים אלה
27 הם בעלי משקל רב וההגנה שהחברה חייבת להעניק להם היא משמעותית

בית משפט השלום באשדוד

06 מאי 2010

ת"פ 1162-09 מ.י. תביעות לכיש-

שלוחת אשדוד נ' שמחי

1 ורבה. שנית, וזה העיקר, באופן גורף ובמידה רבה של הכללה ניתן לקבוע
2 כי ביטוי שתוכנו הוא מאיים ראוי להגנה חלשה יותר מאשר ביטוי שתוכנו
3 הוא לשון הרע שכן, ביטוי מאיים אין לו אלא את תוכנו הפוגעני ואילו
4 ביטוי החשוד כ"לשון הרע" עשוי להיות שזור בערכים הראויים להגנה
5 מליבו של חופש הביטוי כגון חופש העיתונות וזכות הציבור לדעת. מוצדק,
6 אפוא, להחיל את הלכת הצפיות על עבירת האיומים שכן בכך אנו
7 מצמצמים את ההגנה שאנו מעניקים לביטויים שהם פסולים על פניהם
8 ואינם מצויים בלב ליבו של הביטוי המוגן.

9 המסקנה כי יש להחיל את הלכת הצפיות על עבירת האיומים עולה בקנה
10 אחד גם עם דברים שאמר בית המשפט >בע"פ 3779/94 - חמדני משה נ'
11 מדינת ישראל. פ"ד נב(1), 408 (להלן: "הלכת חמדני") ובע"פ 103/88 -
12 משה ליכטמן נ' מדינת ישראל. פ"ד מג(3), 373(להלן: "הלכת ליכטמן").

13 לגבי רכיב "שלא כדין":
14 בהלכת ליכטמן נקבע מפי כבוד השופט מצא כי פגיעה היא "שלא כדין"
15 אם היא מהווה עבירה על פי דיני העונשין וכן היא מהווה עוולה לפי
16 פקודת הנזיקין. נטל השכנוע בענין הוכחת היסוד של "שלא כדין" מוטל,
17 כמובן, על שכם התביעה, אלא אם כן הוראה מיוחדת קובעת כי ההנחה
18 היא שההתנהגות אינה כדין (ראה פלר, יסודות בדיני עונשין 413 (כרך א),
19 1984). כך, למשל, מקום שהאיום הוא בפגיעה בשמו הטוב של אדם, יש
20 מקום לפנות לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965.
21

22 "בכוונה להפחיד את האדם או להקניטו" משמעותו של יסוד נפשי זה הינו,
23 כי המאיים הציב לנגד עיניו את המטרה של הפחדה והקנטה, כלומר, כי
24 שאיפתו - ולא המניע שדחפו לעשות המעשה - היתה להשגתו של יעד.
25 יסוד נפשי זה מתקיים במקום שלמאיים הייתה מודעות, ברמה גבוהה של
26 הסתברות, כי היעד של הפחדה או הקנטה יתממש עקב איומו, גם אם אין
27 לו שאיפה לכך. אכן, מאיים אשר בשעת האיום מודע, ברמה גבוהה של
28 הסתברות, כי דבריו יפחידו את המאויים, פוגע בערכים מוגנים על ידי
29 העבירה של איומים - השלווה הנפשית, הבטחון וחירות הפרט - באותה

בית משפט השלום באשדוד

06 מאי 2010

ת"פ 1162-09 מ.י. תביעות לכיש-

שלוחת אשדוד נ' שמחי

מידה ממש כמו מאיים אשר העמיד לנגד עיניו את השאיפה לפגוע
בערכים אלה.

יש ליתן את הדעת להבחנה שבין "איומים", כמובנם בסעיף 192 לחוק,
לבין עצה, התראה, והבעת דעה, שגם בהן יש להביא את השומע הסביר
לכדי פחד מפני הרעה הצפויה לו, ולערער את שלוות נפשו.

שאפילו מביאות אמירות כאלה לידי הפחדת אדם רגיל, ואפילו מתלוות
להן הכוונה להפחיד, אין הן תמיד בגדר "איומים", כשבסוד האמירה
עומד הרצון להביא את השומע למודעות בדבר תוצאה פוגענית אפשרית
בו, ולשקילת צעדיו בהתאם. שכן לא דומה "הפחדה קונסטרוקטיבית",
ל"הפחדה שלילית", היא ההפחדה שמפניה בא סעיף 192 להגן.

אין עבירת איומים משתכללת אלא אם עניינו של האיום בפגיעה שלא
כדין.

אך היסוד של פגיעה שלא כדין, הוא חיוני להבנת משמעותו, וממילא
לפרשנותו, של האיסור הפלילי הגלום בהגדרת העבירה, שכן "איום",
במשמעותו המילולית אינו אלא הטלת אימה (ראה: אבן-שושן, "המלון
החדש"). הכוונה איננה, בהכרח, לאיום במשמעותו השלילית והאסורה,
אלא גם לאיום הנובע מכוונה חיובית והמהווה עשייה לגיטימית.

על היסוד הנפשי של הכוונה להפחיד או להקניט הקבוע בעבירת האיומים
חלה הלכת הצפיות. בהתקיים מודעות ברמת הסתברות גבוהה, עד כדי
קרבה לוודאות, כי הביטוי המאיים עלול להפחיד או להקניט את קולט
האיום - הוא המאויים - כי אז מתקיים היסוד הנפשי הנדרש לצורך הרשעה
בעבירה לפי סעיף 192 לחוק.

ג. על עבירת תקיפת שוטר:

סעיף 273 לחוק העונשין קובע כי:

בית משפט השלום באשדוד

06 מאי 2010

ת"פ 1162-09 מ.י. תביעות לכיש-

שלוחת אשדוד נ' שמחי

1 "התוקף שוטר כשהוא ממלא תפקידו כחוק או אדם אחר העוזר

2 לשוטר, דינו - מאסר עד שלוש שנים ולא פחות מחודש ימים."

3 סעיף 276 לחוק העונשין מגדיר "תקיפה" כ:

4 "בסימן זה, "תקיפה" - כמשמעותו בסעיף 378

5 סעיף 378 לחוק העונשין קובע כי:

6 "המכה אדם, נוגע בו, דוחפו או מפעיל על גופו כוח בדרך אחרת, במישרין או

7 בעקיפין, בלא הסכמתו או בהסכמתו שהושגה בתרמית - הרי זו תקיפה; ולענין

8 זה, הפעלת כוח - לרבות הפעלת חום, אור, חשמל, גאז, ריח או כל דבר או חומר

9 אחר, אם הפעילו אותם במידה שיש בה כדי לגרום נזק או אי נוחות."

11 ד. על עבירת הכשלת שוטר:

12 סעיף 275 לחוק העונשין קובע כי:

13 "העושה מעשה בכוונה להפריע לשוטר כשהוא ממלא תפקידו כחוק או להכשילו

14 בכך, או להפריע לאדם אחר או להכשילו מלעזור לשוטר, דינו - מאסר עד שלוש

15 שנים ולא פחות משבועיים ימים."

16 מדובר בעבירה התנהגותית הדורשת כוונה.

17 המושגים "להפריע" ו"להכשיל" זכו בפסיקה למשמעות רחבה מאוד (ראה י.

18 קדמי "על הדין בפליליים, חלק שלישי, בעמק 1656) כמו בריחה משוטר המבקש

19 לעצור את הבורח (ראה למשל ע"פ 322/73), מסירת שם כוזב לשוטר (ראה למשל

20 ע"פ 4/53 פס"מ ח (ת 25), סירוב להילוות לשוטר לתחנת משטרה עפ"י צו מעצר

21 (ראה למשל ע"פ 703/61 פס"מ לב 326), ובריחה משוטר הדורש הצגת תעודת זהות

22 (ראה למשל ע"פ 617/80 פ"ד לה (2) 313). יחד עם זאת יש הגורסים כי "צעקות"

23 גרידא, על אף טיבן המפריע והמכשיל, לא תשמשנה להרשעה בעבירה זו, כך למשל

24 בע"פ 170/59 בשיר ואח' נ' מדינת ישראל בו הגיע כב' הש' אזולאי למסקנה כי

25 סעיף זה (במתכונתו דאז) אינו חל במקרה של התנהגות פאסיבית גרידא כצעקות,

26 ועבירה זו דורשת מעשה אקטיבי והפרעה אקטיבית.

בית משפט השלום באשדוד

06 מאי 2010

ת"פ 1162-09 מ.י. תביעות לכיש-

שלוחת אשדוד נ' שמחי

נטען כי התנהגות המבטאת יחס של זלזול כלפי שוטר, כשלעצמה אין בה משום
הכשלה (ראה ע"פ 301/61 וולפין ואח' נ' מדינת ישראל (פס"מ ל 360).

ה. התנגדות למעצר:

סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"א –
1969:

"המשתמש בכוח או באיומים כדי למנוע או להכשיל מעצר חוקי, שלו או של אדם
אחר, או כדי להכשיל חיפוש חוקי, דינו – מאסר ששה חדשים או קנס 750 לירות"
(להלן: "עבירת ההתנגדות").

המחוקק מצא אם כן לנכון לקבוע עבירה מיוחדת של שימוש בכח ובאיומים
לכשמדובר במעשה ספציפי של התנגדות למעצר או לחיפוש חוקי.

השאלה מדוע היה צורך בעבירה זו אם קיימות ממילא בחוק העונשין עבירות של
תקיפה והכשלת שוטר במילוי תפקידו. מה עוד שבגין עבירות ההכשלה והתקיפה
המחוקק מצא לנכון להחמיר ולקבוע עונשי מאסר חובה, עבירות שהן חמורות
בהרבה מעבירת ההתנגדות מהבחינה העונשית: שכן עונשן מאסר עד שלש שנים,
בעוד עבירת ההתנגדות דינה מאסר עד 6 חודשים בלבד, וזאת ללא עונש מאסר
חובה.

לא רק זאת, אלא סעיף 274 לחוק העונשין מגדיר מפורשות עבירת תקיפת שוטר
מסוג פשע, שעונשה מאסר מינימום של 3 חודשים ועד 5 שנות מאסר,
לכשהתקיפה מבוצעת בנסיבות מיוחדות, בין היתר: אם נועדה להכשיל השוטר
במילוי תפקידו, או שהתוקף היה מזויין בכלי תקיפה כלשהו, או שהתקיפה
הייתה בצוותא חדא של יותר משלושה.

על פניו השוני בין העבירות בולט לעין בשלש נקודות:

בית משפט השלום באשדוד

06 מאי 2010

ת"פ 1162-09 מ.י. תביעות לכיש-
שלוחת אשדוד נ' שמחי

א. אין בעבירת ההתנגדות התייחסות לאובייקט של המעשה האלים או האיום,
כלומר אינו מתייחס לקורבן כלשהו בכלל או לשוטר בפרט .

ב. כמו כן אין שימוש במילה "תקיפה" אלא במילים "שימוש בכח" בלבד.

ג. ההתנגדות יכולה להיות גם לחיפוש או למעצר של אחר.

מאידך גיסא, "הפעלת כח", בדומה ל"שימוש בכח", מוגדר כאמור לעיל בהגדרת
התקיפה; ואיום- מוגדר בסעיף 192 לחוק העונשין תשל"ז-1977.

נראה לכן כי המחוקק התייחס בהגדרת ההתנגדות לעבירות התקיפה והאיום כהגדרתן
בחוק העונשין.

תנאי מקדמי לעבירת ההתנגדות אם נעברה בעקבות חיפוש או מעצר חוקיים בלבד:

"כאשר באים להאשים אדם על התנגדות למעצר, חייבת התביעה להוכיח, בהוכחה שמעל
לכל ספק סביר, כי המעצר היה חוקי. . . אם חוקיות המעצר לא הוכחה, הרי נסיון לעצור
אדם בכח הוא מעשה תקיפה בלתי חוקי, שהנעצר רשאי להתגונן כנגדו. הדבר הוא בבחינת
מושכל ראשון בעבירות שעניינן התנגדות למעצר " [ראה ע' 141/77 רס"ל י"ב נ. התובע
הצבאי הראשי המאוזכר בספרו של קדמי על הדין בפלילים].

מאופן ניסוח העבירה עולה אם כן כי עבירת ההתנגדות נועדה להתמקד בתכלית העבירה
של הכשלת המעצר או החיפוש, ללא זיקה לזהות מבצע המעצר או החיפוש, והמחוקק לא
כיוון בהכרח למבצע שהוא שוטר, לגביו כאמור חוקקו עבירות ספציפיות. סברתי לכן כי
ייתכן וכיוון לבעלי סמכויות אחרים על פי חוק, כגון פקחים, מאבטחים וכיו"ב.

אלא שבמקרה כזה מדובר בעובדי ציבור, שניתנו להם סמכויות מעצר וחיפוש, שגם
לגביהם חוקק המחוקק עבירות פליליות ספציפיות, המופיעות בהמשך, בסימן ד' לפרק ט'
לחוק העונשין, ובסעיף 381 לחוק העונשין, כשבסעיף 381 (א) לחוק העונשין אף יש
הוראה מיוחדת לגבי תוקף חברו כדי להתנגד למעצר, וסעיף 381 (ב) לחוק העונשין מתייחס
לתקיפת עובד ציבור או מי שממלא חובתו על פי דין.

בית משפט השלום באשדוד

06 מאי 2010

ת"פ 1162-09 מ.י. תביעות לכיש-

שלוחת אשדוד נ' שמחי

מכאן כי לכאורה אכן קיימת כפילות כשהתנגדות הינה עבירה קלה בעוד יתר העבירות
האחרות מחמירות במיוחד כולל חובת מאסר.

לטעמי, עבירת ההתנגדות מהווה ניסיון ליצור מדרג של שימוש בכח או באיומים כלפי
בעלי סמכויות חיפוש ומעצר, מעין סעיף "סל", המכיל בתוכו המקרים בהם מעשי
ההתנגדות למעצר או לחיפוש החוקיים, אינם עונים אחר דרישות הסעיפים האחרים
שבחוק העונשין. מקרים בהם השימוש בכח לא הגיע לכדי תקיפה, ואפילו מדובר בשוטר
או בעובד ציבור; או שמבצע המעשה לא ידע כי מדובר בשוטר או בעובד ציבור ולכן העבירה
לא נעברה במכוון כלפיו; או שלא הייתה כוונה מיוחדת משנדרשת כוונה כזו, כגון הכוונה
להפריע לשוטר או לאדם אחר מלעזור לשוטר, הממלא תפקידו כחוק.

למרות האמור, יש לזכור כי נדרשת כוונה מיוחדת לכך שהשימוש בכח או באיומים נועד
למנוע או להכשיל ביצוע מעצר או חיפוש חוקי, שלו או של אחר.

בע"פ. 136/51 פרנקל נ. היועמ"ש, פ"ד ה (2) 1602, 1606 נקבע מפי כב' השופט אגרנט
(כתוארו דאז):

"הפועל יוצא מקיום הזכות, אשר לכל האזרח, להיות חופשי ממעצר, הוא כי זה זכאי
להתנגד למעצרו אלא אם אותו מעצר הוא חוקי. זאת אומרת: זכותו של אדם להתנגד
למעצר שאחר אומר או מנסה לבצע כנגדו, תלויה בכך, אם לשני הסמכות החוקית לעצרו
או לא. הזכות לעצור והחובה להיכנע (למעצר) עומדות ביחס שווה זו לזו".

9. סיכום העובדות ומסקנות:

אין חולק כי השוטר עבד לבד ברכב סמוי באכיפת עבירות תעבורה ונסע אחרי רכב הנאשם
כדי לרשום לו דו"ח בגין נהיגה ללא חגורה. הנאשם סירב תחילה למסור לו רישיון הנהיגה
אולם לבסוף מסרו לו ולאחר בדיקה במסוף- השוטר רשם לו דוח ברירת משפט. הנאשם
הכחיש העבירה וטען שאין לו כסף לשלם הקנס. בדיעבד מתברר כי שילם הדוח בסך 250 ₪
ובכך על פי החוק הודה במיוחס לו.

השוטר העיד כי בעת שביקש מהנאשם לחתום על הדוח קילל אותו: "תחזיר את הרשיון, יא
בן זונה, בטח אנסו את אמא שלך". השוטר ניסה להרגיעו ואמר לו כי חבל שיתבדך בשל

בית משפט השלום באשדוד

06 מאי 2010

ת"פ 1162-09 מ.י. תביעות לכיש-

שלוחת אשדוד נ' שמחי

- 1 דוח תנועה אך הוא המשיך וגידף באמרו: "יא בן זונה, אני אדאג שיפטרו אותך, יא בן זונה
- 2 אני יכול להיות אבא שלך".
- 3 בשלב זה הודיעו השוטר כי הוא מעוכב אלא שהנאשם התעלם ממנו, ניגש לרכבו ונעל אותו.
- 4 השוטר הזהירו כי אם יעזוב המקום יכול לעצרו, ובתגובה שאל אותו הנאשם: "מה אתה
- 5 יכול לעשות, זרע של גורבצ'וב?" הפנה לו את גבו והלך לעבר החנות, כשהשוטר אחריו, שכן
- 6 לדבריו היה לבד ולא רצה לגרום למהומה. במקום זאת הזעיק בקשר סיוע ואכן כעבור
- 7 מספר דקות הגיעו השוטרים, ישראל ורבקה, בניידת משטרתית.
- 8 לפני כן הנאשם נכנס לחנות, הסתובב בה מספר דקות, לא רכש דבר, לא ניגש לקופה ויצא
- 9 כשאחריו השוטר. בשלב זה כבר נמצאה בחניה הניידת, ושני השוטרים ישראל ורבקה
- 10 מתארים את שארע מהשלב הזה כשעדויותיהם תואמות: ישראל שמע מהשוטר הסיבה
- 11 לעיכוב ופנה אף הוא לנאשם והודיעו כי מעוכב לתחנה כדי לברר את שאירע. הנאשם סירב,
- 12 הפנה להם את גבו והלך לעבר רכבו. בשלב זה הודיע לו שהוא עצור והניח עליו יד. הנאשם
- 13 צעק וקילל.
- 14 השוטר העיד שאמר לו: "אתה פשוט נאצי, אני אדאג שיפטרו אותך יא בן זונה".
- 15 כל שזכר ישראל היה: "אני אזיין אתכם, מי אתם נאצים".
- 16 הם ניסו לאזוק אותו אולם הנאשם הניף ידיו, צעק, דחף והתנגד, לכן הוזהר כי אם ימשיך
- 17 בכך יאלצו להשתמש נגדו בגז. כשלא שעה לבקשתם, עשה ישראל שימוש בגז פלפל שהותז
- 18 לעברו, וכך השתלטו עליו והביאו אותו לתחנה.
- 19 הנאשם אדם לא צעיר, חולה סכרת, ולדבריו נזקק לתרופות. בתחנה אפשרו לו על פי בקשתו
- 20 ליטול תרופות, בין שהובאו לו על ידי בנו ובין שהיו עליו, כשהנאשם אישר האפשרות שלא
- 21 היו עליו כל התרופות וכי אכן קראו לבנו.
- 22 בתחנה אמר שוב לשוטר: "אל תדאג, אחי עו"ד, אני עוד אדאג שיטפל בך עד הסוף ויפטר
- 23 אותך".
- 24 הנאשם הודה כי בעת רישום הדו"ח, התעכב במסירת רישיון הנהיגה. לדבריו סבר
- 25 שהשאירו בבית אך לבסוף מצאו ומסרו לשוטר. הוא גם הודה כי אמר לו שבן אחיו שהוא
- 26 עו"ד יתבע אותו ויביא לפיטוריו. הוא גם מודה כי הוציא מפיו את המילה "מניאק" וטען כי

בית משפט השלום באשדוד

06 מאי 2010

ת"פ 1162-09 מ.י. תביעות לכיש-

שלוחת אשדוד נ' שמחי

- 1 רק בטעות סבר השוטר כי מגדף אותו, כשלמעשה עשה שימוש במילה "מניאק" באופן
- 2 חברי, כלפי אדם כלשהו שעבר במקום, שאת פרטיו אינו זוכר, ולא הוזמן להעיד אך לדבריו
- 3 עבד עימו בעבר הרחוק בנמל.
- 4 הוא הכחיש כי עשה שימוש במילים: "בן זונה, נאצי וזרע של גורבצ'וב" אך בשונה מעדויות
- 5 השוטרים התואמות זו את זו-גרסת הנאשם אינה אמינה עלי כלל. הסברו כאילו עבר אדם
- 6 במקום, שקרא לעברו "מניאק", לא רק שאינה מעוררת אימון אלא השוטר לא תיאר אדם
- 7 אחר שעימו שוחח הנאשם, לא נשאל על כך, וכלל לא נאמר על ידו שקרא לעברו "מניאק".
- 8 מדובר אך בניסיון של הנאשם ליתן הסבר לשימוש שעשה במילות הגידופן ולהסיטן
- 9 מהשוטר לאובייקט דמיוני אחר.
- 10 בניגוד לעדות הנאשם, עדויות השוטרים לא היו מגמתיות. ישראל והשוטרת כלל לא זכרו
- 11 כל שנאמר על ידו וגם לא ציינו זאת בדוחות. השוטרים אשרו כי נזכרו בארוע אך ורק
- 12 מקריאת הדוחות, וניכר כי אין לישראל ולשוטרת עניין מיוחד בנאשם, או מעורבות נפשית
- 13 בארוע. הנאשם אף טרח לשוב ולציין כי השוטרת ניסתה להניעם מאיזוקן בתחנה.
- 14 ניכר כי מבין שלושה מי שנפגע מאד מהתנהגות הנאשם הינו השוטר, שהעיד כי מעולם לא
- 15 עשה לפני כן עניין מעלבונות שהוטחו כלפיו בעת רישום דוחות תנועה, שכן בסופו של דבר
- 16 תמיד הצליח להרגיע את הנהגים. הוא ניסה לנהוג כן גם במקרה זה אלא שהתנהגות
- 17 הנאשם הלכה והסלימה עד שלבסוף הורה על עיכובו. בשלב זה לא היה מוכן לוותר לו
- 18 והתעקש כי יתלווה אליו לתחנה, אך משהתעלם ממנו ועזב, נאלץ להזעיק עזרה שכן היה
- 19 לבד, והעניין הסתיים כפי שהסתיים.
- 20 אין מתפקידי לשים עצמי במקומו של שוטר הנקלע לסיטואציה שכזו או לבחון שיקול דעתו
- 21 בדיעבד. כל שעלי לברר אם השוטרים נהגו על פי סמכותם בחוק ואם מעשי הנאשם היוו
- 22 עבירות.
- 23 השאלה היא אם בתשתית העובדתית האמורה יש להקים העבירות המיוחסות לו. והואיל
- 24 וסמכות העיכוב הראשונית על פי הנטען קמה לשוטר בשל עבירות ההעלבה והאיום, אבחן
- 25 אותן תחילה:
- 26 **לגבי עבירת האיום:**

בית משפט השלום באשדוד

06 מאי 2010

ת"פ 1162-09 מ.י. תביעות לכיש-

שלוחת אשדוד נ' שמחי

1 **בהלכת לם** הנ"ל נקבע כי בשל ההתנגשות בין הערך של חופש הביטוי לבין הערכים
2 הקשורים בהגנה על שלווה נפשו, בטחונו וחירות פעולתו של הפרט - קשה לעתים לקבוע
3 במדויק אילו תכנים יעלו כדי איום ואילו לא.

4 כזכור, מילות האיום המיוחסות לנאשם הינן כי ידאג שיפטרו את השוטר וכי אחיו עו"ד וכי
5 ידאג שיטפל בכך עד הסוף ויפטרו אותו.

6 לא די כי יאמרו דברים שיש בהם להפחיד ולהקניט, אלא יש צורך כי יאמרו דברים שלא
7 כדון, ואף קבלת הפרשנות המרחיבה על פיה "שלא כדון" אין משמעו איום במעשה עבירה
8 דווקא, אין משמעה כי האמירה, על פיה תוגש נגד השוטר תלונה למח"ש, או שתהיה פניה
9 לעו"ד, או שתוגש תביעה נגדו לבית משפט- מהוות אמירות מאיימות על פי החוק. כבר
10 ציינתי בעבר כי לטעמי אלו הן אמירות לגיטימיות הנאמרות עת חש אדם סובייקטיבית, כי
11 השוטר נהג בו באופן פוגע, ואפילו אם אין מקום באופן רציונאלי לתחושתו זו, והיא נובעת
12 אך ורק ממבנה אישיותו הספציפי ויחסו כלפי אנשי סמכות ומרות. בהתקלות הלא
13 שוויונית של אזרח מול שוטר, שהוא בעל סמכויות וכוחות - שלאזרח מן השורה אין, עצם
14 חוסר השוויון יש בו באופן אינהרנטי להקים בלב אזרח לעיתים תחושת חוסר אונים ואוזלת
15 יד, וכל שנותר לו, אם חש צורך להגיב כדי לשמור על תחושת הכבוד העצמי, זה להגיב
16 באמירות כגון אלה.

17 תוך היקש **מהלכת אונגרפלד** בנוגע לעבירת ההעלבה- יש להותיר מרחב מספיק לחופש
18 הביטוי והביקורת של האזרח כנגד מוסדות השלטון, השירות הציבורי ועובדיו ואפילו אינם
19 צודקים.

20 במשטר דמוקרטי אין מקום לסתימת פיות אך ורק משום שהאמירות נאמרות כלפי עובדי
21 ציבור בכלל, ושוטרים בפרט, ואפילו אינן עולות בקנה אחד עם דרישות הנימוס והתרבות,
22 ואפילו אם הן פוגעות לעיתים.

23
24 כנאמר שם : **"פגיעות שאינן מגיעות לדרגה הנדרשת, אלו אמירות הדורשות מעובד**
25 **הציבור רמת סיבולת גבוהה, נחישות ויכולת עמידה בלחצים וקשיים**
26 **שונים, שהם בין היתר מנת חלקו של משרת הציבור".**

27
28 מצאתי אם כן שאין באמירות אלה להקים עבירת איום ולכן זיכיתי הנאשם מעבירה זו.

29

בית משפט השלום באשדוד

06 מאי 2010

ת"פ 1162-09 מ.י. תביעות לכיש-
שלוחת אשדוד נ' שמחי

לגבי עבירת ההעלבה:

לדברי השוטר קרא לו הנאשם במילות גידופין שונות: נאצי, יא בן זונה, בטח אנסו את אמא שלך, זרע של גורבצ'וב. השוטרים האחרים שמעו אף הם מילות גידופין לכשהגיעו למקום.

כבוד השופטת ארבל **בהלכת אונגרפלד** קבעה כי יש צורך באיזון בין שני כוחות מנוגדים:

האחד תכליתו להגן על עובד הציבור במילוי תפקידו, ובכך להגן על השירות הציבורי בכללותו, והאחר, הנוגד, תכליתו להותיר מרחב מספיק לחופש הביטוי והביקורת של האזרח כנגד מוסדות השלטון, השירות הציבורי ועובדיו.

הפרשנות תהיה תכליתית ומצמצמת ותייחד למצבים קיצוניים וחריגים בלבד של העלבה, שמתקיים בהם מבחן הוודאות הקרובה לפגיעה ממשית ביכולת התפקוד של עובד הציבור, בהשלכתו על השירות הציבורי כולו.

כשמדובר בפגיעה בליבה הפנימית העמוקה של כבודו של עובד הציבור כאדם, בהשלכה על כבודה ואמינותה של המערכת הציבורית, ובהתקיים המבחן של הוודאות הקרובה לפגיעה ממשית- מתקיים מעשה ההעלבה, אשר בשילוב עם היסוד הנפשי של מודעות יש בה לקיים את יסודות העבירה.

בנסיבות אלה, מצאו כי יש להחיל מבחן הסתברותי מחמיר, התוחם את גבולות העבירה למידות הצרות הראויות לה, כדי להגן על חופש הביטוי והביקורת ועל העובד.

קבעו כי יסוד נפשי ברף הנמוך של המודעות בלבד יצדיק החמרה במבחן ההסתברותי ולכן המבחן יהיה הוודאות הקרובה שיש בו להגדיר נכון את השקלול של הערכים הנוגדים והינו מבחן מקובל בפסיקה, ובאימוצו יש לקדם הרמוניה נורמטיבית כוללת בשיטה כולה.

באותו עניין נקבע כי חופש הביטוי, על היבטו החוקתי, נעצר במקום שבו מוטחים כנגד שוטר דברי השפלה וביזוי המייחסים לו שחיתות מידות, ועשיית יד אחת עם עבריינים. דברים אלה לא רק פוגעים בכבודו של השוטר כפרט אלא משפיעים קשה על כושרו הביצועי למלא תפקידו, וגורמים נזק למשטרה כולה.

בית משפט השלום באשדוד

06 מאי 2010

ת"פ 1162-09 מ.י. תביעות לכיש-

שלוחת אשדוד נ' שמחי

- 1 לטעמי, דווקא מתן אפשרות לאזרח להגיד דברו מבלי לסתום פיו- יש בו להוות שסתום
 - 2 ביטחון שישחרר לחצים ומתחים מובנים בהיתקלות הבלתי שוויונית שכזו, וייתכן ובכך
 - 3 ימנע הסלמה שעלולה להידרדר גם לשימוש בכוח כלפי השוטר.
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
 - 23
 - 24
 - 25
 - 26
 - 27
 - 28
- אכן קשה עד מאד מלאכתו של השוטר, בין היתר בשל דרישת התפקיד לנהוג באיפוק רב גם לכשמוטחים בפני השוטר, הממלא תפקידו, דברים קשים מנושא ופוגעניים. במקרה שבפני היו לשוטר פרטיו של הנאשם ויכול היה לתעד האמירות הפוגעניות על מנת שיוזמן למשטרה ויחקר עליהם וזאת אף מבלי להזעיק סיוע משטרתי לביצוע העיכוב. לכאורה ניתן היה למנוע בכך כל האירוע שהתפתח לאחר מכן. ראוי אכן ששוטר ינהג באיפוק ובחוכמה בנסיבות רגישות כאלה. אולם, כאמור, אין מתפקיד בית המשפט לחנך שוטרים וודאי שלא אוכל לשים עצמי בנעליו כדי לקבוע בדיעבד אם שיקול דעתו היה נכון אם לאו. הרי חשובה עד מאד תדמיתו של השוטר בעיני הציבור וחשוב להעביר מסר כי המשטרה מסוגלת להציב גבולות וכי היא סמכותית וזאת כדי לשמש גורם מרתיע מעורר כבוד. פנים רבות יש לכאן ולכאן .
- השאלה היא אם על פי הלכת אונגרפלד המילים הקשות והפוגעניות במקרה זה מהוות עבירה.
- אין ספק שהייתה כוונה וידיעה של הנאשם כי המילים הן פוגעות וכי נתקיים מבחן הוודאות הקרובה. אולם האם הן עוברות את הסף של חופש הדיבור, כלומר האם הן משפילות ופוגעות לא רק בכבודו של השוטר כאדם אלא גם בכושרו לתפקד כשוטר ובמערכת עצמה ? מצאתי כי התשובה לכך חיובית.
- לטעמי, לקרוא לשוטרים נאצים, במדינת ישראל היהודית , זו פגיעה שהיא מעבר לפגיעה בשוטר עצמו. זו אמירה הפוגעת במשטרה ובתפקודה, ולא יעלה על הדעת שבית משפט בישראל יתיר לאזרחי המדינה לקרוא לשוטריה נאצים. למילה זו קונוטציה קשה ביותר. הקמתה של מדינה יהודית באופייה , בה משרתים בעיקר שוטרים יהודים- באה בין היתר כדי למנוע הישנות מראהו של הקלגס הנאצי במדים המתעמר בבן מיעוטים בשל דתו ולאומיותו. הדברים ידועים וברורים ואין מקום להכביר מילים על כך.
- כך גם לגבי מילות גידופן המתייחסות למוצאו הרוסי של השוטר, תוך העלאת טענה כי אמו נאנסה וכי לכן הוא זרע של גורבצ'וב- מילים שיש בהן פגיעה שהיא מעבר לפגיעה בשוטר עצמו, פגיעה במגזר שלם של שוטרים יוצאי חבר העמים ובאופן תפקודם.

בית משפט השלום באשדוד

06 מאי 2010

ת"פ 1162-09 מ.י. תביעות לכיש-
שלוחת אשדוד נ' שמחי

10.

לגבי עבירת תקיפת השוטר:

לעדות השוטר הוא הודיע לו שהוא עצור משום שהוא מתנגד לעיכוב, שם ידו על ידו השמאלית כדי לאזוק אותו וישראל תפס את ידו הימנית, ואז הוא התחיל להשתולל בכך שדחף אותו ואת ישראל.

לעדות השוטר החשוד המשיך להשתולל ואף התנגד עם ידיו לכבילה. היא לא תיארה דחיפה.

לעדות ישראל ניסו לכבול אותו בידיו כאשר הוא מעיף אותם מעליו. כשנשאל, למה הוא מתכוון באמרו "מעיף אותם" השיב הזיז הידיים שלו ודחף אותם. תפסו לו את הידיים כדי לכבול אותו, הוא ניער אותם תוך שהוא משחרר את ידיו, פשוט דחף אותם, ולכן עשו שימוש בגז פלפל וכבלו אותו.

מהתיאור של הארוע, בעיקר של השוטר, עולה כי לא הייתה לנאשם כוונה מיוחדת לתקיפה של השוטרים, אלא כוונה להתנגד לאיזוק ולמעצר, התנגדות שהתבטאה בניעור ידיהם מעליו, אף שייתכן כי אגב זאת עשה שימוש בכח קל, כהגדרת סעיף 47 הנ"ל. כלומר נראה כי לא תקיפת שוטרים הייתה זו אלא עבירה של התנגדות למעצר חוקי ולכן זיכיתי אותו מעבירת תקיפת השוטרים, אף שמחמת הספק בלבד.

לגבי עבירת הכשלת השוטרים:

משקיבלתי כאמינה את גרסת השוטרים ודחיתי את גרסת הנאשם, הרי מצאתי כי הנאשם אכן הפנה גבו לשוטר, שהורה על עיכובו, ולכן נאלץ הלה לעקוב אחריו לחנות וחזרה לחניה, ולהזעיק סיוע משטרי.

הוא סירב לעלות על רכב השוטר על פי בקשתו.

הוא התעלם מהודעת העיכוב של ישראל שהגיע כדי לסייע לשוטר, ופנה לעבר רכבו, בהמשך התנגד, התפרע והשתולל- במטרה למנוע המעצר, שבא בעקבות סירובו המתמשך לעיכוב, כשכל העת מגדף את השוטרים. מצאתי בכך שמילא אחר דרישת העבירה של הכשלת שוטר במילוי תפקידו.

בית משפט השלום באשדוד

06 מאי 2010

ת"פ 1162-09 מ.י. תביעות לכיש-
שלוחת אשדוד נ' שמחי

לאור כל האמור זיכיתי הנאשם מעבירות האיום והתקיפה אולם שוכנעתי מעבר לכל ספק
סביר כי עבר העבירות של העלבת עובד ציבור, הכשלת שוטר והתנגדות למעצר חוקי ולכן
הרשעתי אותו בהן.

ניתנה והודעה היום כ"ב אייר תש"ע, 06/05/2010 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת

בא כוח המאשימה:

מגיש הרשעות קודמות (מוגש ומסומן ת/ 1). מגיש צילום התנאי (מוגש ומסומן ת/ 2). אבקש כי
הטיעונים לעונש יידחו ליום 14/07/10, מועד בו קבוע לנאשם דיון נוסף לקבלת תסקיר. אנו נבקש
להפעיל את המאסר המותנה. מסכים ששירות המבחן יבחנו את בקשת הסנגורית לבחון אפשרות
הארכת התנאי, שכן ממילא קבוע לקבלת תסקיר. כמו כן, בכוונתי להצטייד בפסיקה להראות כי
התנאי תקף בשל השימוש בכוח בעבירת ההתנגדות.

הסניגורית:

אבקש שביהמ"ש ישלח את הכרעת הדין הזו לשירות המבחן ושיתייחס להארכת התנאי, אף
שלטענתי התנאי לא תקף וזאת מתוך זהירות.

החלטה

הנאשם הורשע לאחר שמיעת הראיות בעבירות של העלבת עובד ציבור, הכשלת שוטר בעת מילוי
תפקידו והתנגדות למעצר חוקי.
הוגשה הרשעה קודמת ובה מאסר מותנה של 4 חודשים בר הפעלה בגין עבירה בה הורשע או
עבירת אלימות. לא ברור באיזו עבירה הורשע והצדדים חלוקים בשאלה אם בהתנגדות למעצר
חוקי יש עבירת אלימות, לכן מבקשים להצטייד בפסיקה.

בית משפט השלום באשדוד

06 מאי 2010

ת"פ 1162-09 מ.י. תביעות לכיש-

שלוחת אשדוד נ' שמחי

1 התביעה תמציא ראייה לעבירה בה הורשע.
2 כמו כן, קבוע לנאשם תיק אחר, ת.פ. 2522/09, בפני ביום 14/07/10 לצורך קבלת תסקיר. שם גובש
3 הסדר טיעון על פיו הואיל והמאסר המותנה לא תקף, התביעה תסתפק במאסר על תנאי
4 והתחייבות במידה ותהיה המלצה חיובית של שירות המבחן ואם לא – הטיעונים חופשיים.
5 בנסיבות אלה, הכרעת דין זו תישלח אף היא לשירות המבחן.
6 שירות המבחן יתייחסו למאסר המותנה שעל פי הנטען תלוי נגדו של 4 חודשים ולאפשרות
7 הארכתו לבקשת הסנגורית.
8 תיק זה ידחה אף הוא לטיעונים לעונש ולקבלת תסקיר ליום 14/07/10 בשעה 08:30.
9 שירות המבחן יכין תסקיר אודות הנאשם/ת שיוגש לבית המשפט לא יאוחר מ- 8 ימים בטרם מועד
10 הדיון.
11 תשומת לב שירות המבחן למס' הטלפון של הנאשם/ת: 050-7420604 .
12 מוסבר לנאשם/ת כי עליו/ה להיות בקשר עם שירות המבחן.
13 מוסבר לנאשם/ת כי אם לא ת/יתייצב לדיון יוצא צו להבאתו/ה.
14
15
16 ניתנה והודעה היום כ"ב אייר תש"ע, 06/05/2010 במעמד הנוכחים.
17

רובין לביא, שופטת

הוקלד על ידי: יוליה גלמן